

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 735

קול תהלה

לשיר ולשבת בשיר מזמור ולמנצח להחתן המפואר מאור נעלה לשם
שוב ולתפאר ולתהלת' הוא העולה על כל מעלה דמה וישא א' אהו
מן החמושים ברעה וכיראת המא וכתבונה הנביר המרוסם כמה"ר
אהרן בן איש ירא אלהים וסר טרע כל מעשהו באמונה מאצילי
ארץ נורע בשערים שמו כה"ר **יוס טוב ז"ל** . לכית
סנגריניטי . אשר נשא אשה אשת חן תתמוך כבוד הכלה הכלולה
בכל מיני אושר ופירות טוב' ופה וצרופה נושאת חן בעיני כל רואיה
עין ראתה ותאשרה . ויהללה בשערים טעשיה . בכבוש מדינתיה .
הכבודה הצנועה והבתולה טרת **קיי ארה** כת איש חיל רב
פעלים גדול ליהודים מיוחדי סגולה ענותן ושפל
ברך ונריב נדיבות הולך צדקות ורובר טישרים כלל גדול בתורה .
הודה וזה והדרה . כה"ר **חוקיה מנוח חיים ברפאל נר"ו**
יאיר כזיהרא רשטשא :

אתה ה' תשמרם . ומכל זק וצרה הצילם . סמוכים לעד לעולם .
החיים והטובים לא ימושו מאהלם . עושר וכבוד בניכם . כי
טעם ימי"ם יינקו . ושפוני טמוני . בני חיי ומזוני . יהי ח"ן ה' עמכם
עד כי יבא טילה וסנו בניס להגולם עד ועד בכלל אחי"ר . וקה זה לשיר
בקול גילה ורנן כיום חתונתם וניוס טמתח לנספה **פירנצי יע"א** :

כיום ו' לחדש כסלו בסדר ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני
הארץ שנת רגלי חסידיו **ישמר רפ"ק**

נרפס בליוורנו יע"א

נרפוס המסונח טל החנס אברהם יצחק קאשטילו זצ"ל . והמטכיל
כמהר"ר אליעזר סערון נר"ו

Con Approvazione .

זה

היום נגילה ונשמחה בתעלה באהבים • בני השיר וזאבים בשיר ונמטמים
 בקראת לקראת אנשי השם ורע קודש מבורחי המדות אנשי שם הנריבים •
 היום הזה יום בא בשירה ערב"ה קול שמחה • וכס יגון ואנחה • קול ערב
 למבחר האנשים • סולת מנופה כבון לחש וחכס חרשים • והיה טעמו כטעם זקנים
 וישישים • ה"ה בחירי רצתה נפשי • מיחירי סגולה • יקר רוח איש תבונה נשא
 ונעלה • לו כאלה תהלה • הגביר המפואר המאושר בכל ענייניו • נקי הרעיון תם
 ועניו • המפואר כמ"ר

אהרן

ההתן המפואר כמ"ר • כל ימי שבתו על אדמתו שלם היה
 פרי קדש • הלולים אשר • יראת ה' היא
 ושלמה משנתו • כמ"ר יום טוב • סגור ימימי מתהלך בגן בארצות החיים •
 גיל • יגול אבי צדיק ביום • חתונת בנו ירדו • עם הבלה

קייארה

הכלולה המלאה לה • כמה מעלות טובות • ספוכות וחשובות • יפת
 טוה"ר ויפת מראה כחמה • לא פרכס ולא שרק ויעלת חן • יריה שלמה לאכיון
 לעתות כנרה • הכתולה והכבודה והגבירה מרת • כחכמה
 בת איש צדיק תמים כל מעשהו באמונה • עשר ידות לו • מרבץ
 ובתבונה • דמוקיר ורחיל ורחים רכבן ואיהו גופיה מורבץ • מרבץ
 מיחירי סגולה אשר מן שמיא מיהב ל"ו יהבי תורה וגדולה • נקי כפים והיה צדק
 אזור מתניו והאמונה • רודף צדקות והולך מישרים מן המהדרין • כמה דהתורה
 עטיפאל ליה • חסרא הוא וחסראין מיליה הגביר הנעלה כמ"ר • חזקיה מנוח
 חיים ברפא • כר"ן יאור וזרח הולך ואור אכ"ר •

יערוו

חסירים • הנחמדים והידידים • ביום חתונתם וביום שמחת לבם • אהל
 ישרים יבורך יהי שלום בביתם • ושלום בארמנותם • והיו לנ"ס כל רואיהם
 יעידון יגידון רוח ה' נוססה בס ישרים ישכמו ארץ לא יבשלו בכתובם • ויתענגו על דוב
 שלום ונאציהם לעיניהם • יהי ח"ן ה' עמם • הנה כי כן יבורכו באושר ההצלחות
 וכשובע שמחות • ינו ה' את הכרכה באסמיהם וככל משלח ידיהם • וגם עד וקבה
 ושיבה • יתענגו כרוכ טובה • על אחד כמה וכמה טובה כפולה מאת ה' מן השמים •
 מכה

מנה אחת אפים • עד ישובו כמים לנבולם והשתחוו לה' כהר הקדש כירושלם עד ועד בכלל
 אכ"ר זו השלי ברכת הריוט • והאל העולם מכל רעיון יתן ויחזור ויתן יופיע גם יופיע
 מטללי גשמי אסמי טפוכי טמוני גבוי מרומיו ברחמי שמים מעל ברכות הטובה שפעת רכיבים
 ישכנו כמים חכמים וככמים • האמונים עלי תורה ויראת טטא ועמו • עד רור טבן רור
 בח • ועד בכלל אכ"ר :

הז הוד היום גדול לא עת האסף הביתה בלי ישמע בחון קולי בשיר חדש על הזיווג היקר
 והמהולל הזה • יום כי החלש יאמר גבור אני גם מוי שאינו מזה ולא בן מזה • רק
 איש רש ונקלה • מימיו מי מערה ואפרו אפר מקלה • אבל בין שני הסעיפים אני פוסח
 ולא ידעתי מה אעשה אם אדום או אם אומר • על זה לבי חמרמר פן יטויו בי יושבי אצר •
 החרז והמסב"ר בקרא יהודי שנים או שלשה דלתות והרביעית יקרענה כתער • לשונם
 תהלך באר"ש במי המרים • באמורס מה לך לחבר שירים בסירים • להדמות לאנשי
 השם להקת המשוררים • הפורטים על פי הנבל כדור נעים זמירות • המריקים מפיהם מי
 זהב אמרות טהורות • לך כא ראה את שלום הנאן ולכו"ע על העצם • אל תשמע קולך עמונו
 במקום גדולים זמיר עריצים • ומה לך לעשות לרוח מאקל • ודעת לכבון קבל • לא לאיש
 אשר כניינו בנין הקל • ליטע יתדותיו בלי מסמרים • ולנוע בתנועותיו באר"ש עיפתה
 ולא סדרים • זאת ועוד אחרת רע עלי המעשה כי גם איש אשר כל רוח אין בו • ולא דרך
 שיעולם דרך השיר ולא הלך בכתבו • שכע תועבות בלבו • הן אמת כזה וכזה תאכל
 חרב לשונם לירות כמו אופל כמאמר אבי המשוררים וזל :

דע כי לשון העם מאד סוררת • היום לשירך ילענו בשער •
 גם כי יהי שירך כליל הפארת •

ומתירא אני פן יפגשוני הרובים • אריות ורובים • הפוערים פיהם לבלוי חוק •
 האומרים בלבכם לנו כתנה האר"ש למרשה • מנבים האמת תחת מטה יבא
 קוח ותחת שעורה באש"ה • ויור"ו המורים כחן לשונם בלעג וקלם דברי חירופים וגרופים •
 ויזכרו אותם חנורים • לכן נואז זה שנים החדלתי מלהראות חרוזי לרבים • מאז שמעתי
 הכת רבים • על שירים על אדני חרוז והסיר מיוסדים הנעימים והנאהבים • ומה יאמרו
 משחה קלה כמות שהיא אם בארזים נפלה שלהבת • יראתי פן ישרפוני בהבל פיהם ומה
 יעשה איוב אשר בקיר • זאת מאתי סבה סובבת שמצאתי את ידי ואשמרה לפי מחסום
 וארום לא אנא פתח :

יעוד בא שלישי ושבה והיתה לבאר • משרכו וחומי הלב ובעלי לשון כת חנפים •
 המהגים והמצפנים • אומרים לרע טוב ולטוב רע ממלאים אותו מלואת אבן
 יקרה • וימלא הבית בתי השיר כולם אורה • איש אשר כל אדם חזן בו מראה צרעת
 השאלת והמספחת • זה עושה לו פתח"ת לפתוח בטבח וישאווהו כמו"ת מעלין את המדמו"ע
 מכל מראות נגעים • הכל לפי הדמים בדברי תושכחות מה שאין הפה יכולה לרבר מעשה
 צעצועים ועתועים • וכל היר המרבה • בפרק כל כתבי הרי זה משוכח רמ"ס לו • מה
 טוב חלקו וגורלו • איש לשון יכון מבלי הסתכל בקנקן • אם הוא מלא או ריקם • אם
 הוא

הוא הולך כדרך ישרה • או אם הוא ממצעלי הגדה • אין בודקין מן המושב"ח • מה שזה סובר זה פותח • דורשין תהלו"ת בדברי שוא ומסתלות • גבר אשר מצאתו לא רחץ ל"ו ית יצבו הוללים • בעשר מיני הלולים • איש שגבה חסר דעת ומחמה קוץ ודרדר • לעשות פרו עץ הדור ויקראו אחריו מלא • קבל גדול וג"ו יסף שיתין ינהילי כשלב ילכינו את בר נפחא חשך משחור תארו • עונים אחריו מקודש מקודש לבדלו ולפארו • כשמואל בדורו והכסף יעב"ה • לאיש ער ועוזה • ישלחו כצאן עוילים"ם עד כי הדל לספור ימנה וישוה כמה מועלות טובות כחשה במחנה • אלומות תהלות • ושיר למועלות • לרשת בארש"ת מסכנו"ת לאלו בהלכות ובמליצות • לעדותו בעדי עדיים המועטפות והמחלצות • לו יקרא כריב נריבות • לאיש ור אפור וכהנה רבות • להמטיר אר"ס על לא איש בתי הנפש והשכחים • בדברי שוא ומדומים • וכבר קדמני במועשה (הגם כי לא במחשבה כי בחבורי הקטן עשרה מאמרות האדכתי בפרט הזה) החכם השלם והנכבד אהובי ירד נפשו נר"ו בדברי חפ"ש ורקמה • פיו פתח בחכמה • מי בתן למשיסה • פתת יקרת לאוננו הקדוש לטבח באי ושמו ברוכ הפעמים בשירים בצירי"ם המפריסי הפרסה • זאת היא סיבה שמאן גדרתי גדר בעצמי למשוך בקס"ת הסופר ומלאכת השיר הגם כי חכמה רבה ויקרה למשתתשים בה • לשבח לפאר ולרוחם בדברי תהלות • ושפר מלות • לאל הגדול והגדול וגם כי יקרה לשבח במדות שכליות תרומיות חלקיות לאיש אשר אסו"ר תמים פעלו • בדברי אמת וענוה דרך חתן וכלה כמות שהיא במדות • שלא התייר רבנן להלל ולומר כלה באה ומסודה דק ביופי ובחן בלבד כרי לחבבה על בעלה • לא לתאר בתואר המדות לאיש מושלל ומחול"ל • אשר אין בפר"ט אלא מה שבכל"ל :

הנה כי בן דאיתי חובה לעצמי • איש צעיר עני ואביון במושכלות • לטבח על דבר אמת לאנשי אמת אשר כל ארחות יהם לעשות רצון קונם • בגופם יבחונו • טפת אמת תכון ומצוה לומר דבר הנראה ונשמע ולמפורסמות אין צריך ראיה כי באים דברים המצודקים • להיות בעט בחול ועופרת מחוקקים • אמרתי זכור אזכרם לטובה מאש"ר ולא כל אש"ר • ובאום חתובתם וביום שמתת לבם • אמרתי על"ה אעל"ה בע"ט הזמיר • טנים שלשה גדרים בראש אמיר • בקו"ל חותמי ברכות • יהא רעוא דתדום רישויהו אפוליה כרכ"א יהי ביתם כבית פרץ לפי רוב השמים • דשנים ורעננים • בבנים ובכי בנים סמוכים לעד לעולם בהאיום זה את זה וכל הכית ימלא אורה • כנר מצוה ואור תורה עינינו ועיניהם תראינה בבנין בית הבחירה • וככתה היציר על תלה • והיה שארית יעקב לשם ולתפארת ולתהלה • לשרים נאווה תהלה • בשנת משוך חסרך ליגדעין וכדקתך **רישרו** לכ כסדר ויפרוץ האיש מאד מאד :

תהלות אומר	שבחים אסדר	בששון בשמחה	בשירה בזמרה
אומר תהלות	אסדר שבחים	בשמחה בששון	בזמרה בשירה
שבחים אסדר	תהלות אומר	בששון בשמחה	בזמרה בשירה
אסדר שבחים	אומר תהלות	בשמחה בששון	בזמרה בשירה
בששון בשמחה	בשירה בזמרה	שבחים אסדר	תהלות אומר
בשמחה בששון	בזמרה בשירה	אסדר שבחים	תהלות אומר
בשירה בזמרה	בששון בשמחה	תהלות אומר	אומר תהלות
בזמרה בשירה	בשמחה בששון	אומר תהלות	אסדר שבחים

ⓂⓂⓂ

עורי מליצה נא ברוב תפארת
 שיר שיר לבית חתן בתוך ונבל
 לא עת פנות אל הכל
 אל תשבי יום זה כמסתתרת
 אל הר זמיר חיש נא ושיר דברי
 גושי הלום גושי זמיר זמרי

הן

סנכנ

הן באמת ערכי הלא ידעתיהן
 ערום בלי חכמה בסיל ובכערוש
 נמשל לעץ היער אשר
 לדרוך נתיבות שיר אשר זממתי
 מורה אני לכם ואל אבושה
 מכם סליחה נא הלא אדרושה

סנכנ

אדרוך נתיבות שיר ולא אחתה
 לכבוד ידיר אהוב נקי בפיו
 איש תם ירא שמים
 חתן ידידי כי חמורות אתה
 יום זה משוש לבי ובו חפצתי
 הן לא גדולות מעלות בקשת

סנכנ

שמתי פעמי שם ושם ראיתי
 אישים בבגרות ותוף ידעו
 שירים בגיל ישמיעו
 אך באמת יום זה אשר קויתי
 אפתח נגינות שיר למי יאתה
 אפצה זמיר חדש אשורר עתה
 חתן

אנח

חתן רחב לבב נקי הדעת
 טובך וגם ערכך בפה יודיעו
 הן יאמרו ישמיעו
 אתה כמעין או באר נובעת
 לשקות לכל צמא באיש קורח
 חכמה ומדע לך ובך זורח

אנח

כלה יפת מראה יפת התואר
 יופי ומדות הן הלא חברו
 מה עצמו יקרו
 יפוך והוד זיוך כזיקי זוהר
 הן את כמו כוכב בלב שמים
 שכל ותום לב לך בהוד בפלים

אנח

חתן צבי נחמד יקר הערך
 רחמן נדיב לב גם רחב ידים
 לתת מלא חפנים
 ישר ובר לבב תמים הדרך
 על כר בני גידך כליל תפארת
 ישרך ותום דרכך כאור מזהרת
 כלה

סח

כִּלְהַ צְנוּעָה הוּא לַגִּדְךָ עוֹר
 הִיא יַעֲלֶה חֶחֶן כְּלִילַת יוֹפִי
 תָּמָה וְאֵין בֶּהּ הוֹפִי חֶחֶן
 זִוְהָ וַיִּפְעַתָּה לְרֹאשְׁךָ גִּזְרֵי
 בֵּין הַצְּבִיּוֹת הִיא בְּאוֹר זוֹרֶת
 הוֹרָה וְגַם יִפְיָה כְּאוֹר יָרֵת

טו

אַהֲרֹן פֶּאֶר הַדּוֹר לְךָ אֲבִיעַ
 שִׁיחִים וְתִשְׁבְּחוֹת וְאִמְרֵי שִׁפְרֵי
 יִכְתְּבוּן בְּסִפְרֵי חֵימָא
 יוֹשֵׁר פְּעוּלוֹתֶיךָ בְּשִׁיר אֹרִיעַ
 הֵן בְּנִעִימִים גְּפֻרָה חֶחֶלְךָ
 תִּשְׁוֶיֶשׁ וְגַם תִּשְׁמַח בְּכִלְתֶּךָ

סו

בְּרֵיהּ כְּאוֹר חֶמּוֹהַ יִפְתַּח הַעֵינַי
 שְׂמֵחָה וְגִיל הַיּוֹם הַלֵּא תִּהְיוּ
 שִׁישֵׁי וְקוֹמֵי אֹרֵי חֶחֶן
 הֵן כֹּל בְּנוֹת חֶחֶן לַגִּדְךָ אֵין
 יוֹשֵׁר וְתוֹם לִבְךָ כְּמַעְגְּלֶיךָ
 צֶדֶק וּמִישְׁרִים נְתִיבוֹתֶיךָ
 אִם

אניאא

אם כל לשונות שוררים ישורו חספם
 רבי שבחיה הלא יגעו
 גם כי כבר נשמעו
 ילאו לספר כל ולא יגמורו
 אם יעדו בזמיר תהלותיך
 הן יתנו מחסור לתפארתך

אניכא

אם גם לכלה מהשבותי שמתי
 לשיר עלי עשור תהלותיה
 אין דערוך אליה
 אך באמת דריק ושוא יגעתי
 יען שבחיה עדי אין חקר
 דה תום פאר שכל והוד ויקר

אניגא

זאת היא עצת לבי ובה תמכתי
 לכן לפי מחסום הלא אשימה
 קולי הלא ארימה
 אסגור דרתות שיר אשר פתחתי
 אתפללה אל שוכני שמים
 תפרו וגם תרבו לרבותים
 אתחננה

אנרנג

אתחננה אל אל ולו אוחילה
 זרע מבורך ממך יצמית
 רנה לשי אוכילה
 מטע להתפאר כציץ יפריח
 זרע שלמה בן יהי זרעה
 חכם בחכמתו משוש לבך

אנטוג

את יעלה תשמח בהוד בניך
 אהרן פאר ילבש ויחליף כח
 הן תזנחי זנות
 רוזן לכל יקרב במשמניך
 תחיי וגם תראי שלום הבית
 בנים ובני בנים כמטע זית

אנינג

יום טוב לחזקיה וגם מנוח
 קול צהלה תמיד ושפע עושר
 חיים וכל האושר
 קויי יי יחליפו כח
 תודה וגר מצוה ברית יכרותו
 תוך אהלם תמיד ולא ישבותו
 אל

קדמו

שרים בקול גדול ול'ו יסף קול זהלה • קול המוסף חדוש וגילה
 בבית הכנסת מוקדש בית אל כורא המעטירה זהמהוללה • בחורי
 חמד מעשה' אלה עם סגולה • אשר להם עשר ידות משכילים בכל
 יוגם בחכמת המזיקא לשיר בקול נעים שיר חדש שיר תהלה • בעת זמן הסכסכת
 כלה • לכבוד הדרתן • הן גביר ירא אלהים וסר מרע מתהלך בתומו • הנריב מנוגע
 היחס והמעלה • כמה ר' יום טוב • בן איש חיל רב פעלים • פני
 יקודש העולם • אשר מומחהו כבוד במקום ארשים
 וחשולים פעולם שכלו • טוב זלל לבית סגנוני ישי
 אשר ארש אשה ול'לקסה • הכלה המאושרת אשת חיל אשר מכל נרות
 טובות וכלולה • כפה פרטה לעני תמימת לב יראת ה' הסבדק הסמועה והסתולה • מרת
 חכ"ת • בת לאיש נודע בספרים שמו הגביר הנעלה • חורף
 נדקה וחסד מיוחד סגולה • חורן במצות קובע עתים לתורה
 מתחסד עם קובו • בגופו והונו יזאת ה' היא אונד פהור לב
 אשר לו כחוס תהלה • גדול ליהודים • כולי עלמא קא חוו ביה סימני טהרה כמה ר'
 עלו ועלו במעלה רמה זכאאה אתה ה' תשמחם •
 סמוכים לעד לעולם • הון ועושר בביתם ושלוה

אהרן

יום טוב

קייארה

בארמונתם • בבנים ובני בנים • חכמים וכבונים • לאורך ימים ושנים ויהי ביתם
 כבית פרץ • מתמר ועולה בגרם המעלות עוד כל ימי הארץ אלכיר עד תשוב וכבנתה העיר
 על תלה • ציון דורש ה' לה בעגלא ובזמן קרים ושבו בנים לגבולם • עד ועד בכלל
 אכיר • והיה זה פה פירינ ציון יפא בסדר והנה אנכי עמך זכנת קרמו שרים
 חזקיה מנוח חיים ברפאל

חזקיה מנוח חיים ברפאל
 חזקיה מנוח חיים ברפאל
 חזקיה מנוח חיים ברפאל

ספסו זכר סגור

ציון

דברי המיטורר המביא תשורת מהללו

וישא משורר

ARIA

RECITATIVO

יֹסֶה לְשִׁי אוֹכִילָה	יֹסֶה נְעִיר שִׁירָה בְּתוֹף וְנָבֵל
שִׁירִים וְאִמְרֵי שֹׁפָר	לְכַבֹּד חֶתָן נְעִים יִפֶּה הַתּוֹאֵר
גַּם כִּי מִשְׁלֵי אֶפֶר	אֶהְרֹן יִשָּׂר תָּמִים וְאִמִּין כַּח
אֲשִׁיר בְּקוֹל גִּילָה *	נְדִיב צְדִיק הוֹלֵךְ נְתִיבוֹת יוֹשֵׁר
חֶתָן נָקִי הַדַּעַת	לוֹמֵד תּוֹרַת אֵל חֵי בְּתוֹם וְצַדִּיק
כִּדְּ יִכְרַעוּן כָּל בְּרֵךְ	תּוֹךְ מִקְדָּשְׁךָ אֵל גּוֹרָא כְּרוֹב תִּפְאֶרֶת
אִישׁ תָּם יִקַּר הָעֶרֶךְ	נְשִׁיר בְּלִשׁוֹן זָהָב וְהֶאֱדַרְתָּ
יִשָּׂר וּמֵאֵד נַעֲלָה	

CORO

אֵל רָם שׁוֹכֵן רְקִיעַ * חַיִּים וְרוֹב שְׁלוֹהַּ
 תּוֹךְ מִשְׁכַּנְךָ יִשְׁפִיעַ * רֹב הוֹן וְרוֹב חַדּוֹהַּ

DUETTO

צוּר עוֹלָמִים * יִהְיֶה לָכֶם * מִגֵּן עֲזָרָה
 יִטִּיב אֶתְכֶם * יִצִּיל לָכֶם * מִכָּל צָרָה
 כָּל אוֹיְבֵיכֶם * יִהְיוּ לְבַז * גַּם לְמֵאֲרָה
 גַּם עֵינֵיכֶם * יִרְאוּ בְּנֵין * בֵּית אֵל נּוֹרָא

אל רם וכר CORO

זרע

DUETTO

זַרַע אֶהְרֵן • יִצִיץ יִפְרַח • יִגְדֵּל תּוֹרַה
 אֶל חַי עַד יוֹן • אֶעֱמִיד עִיּוֹן • שׂוֹא עֲזָרָה
 יִבְנֶה צִיּוֹן • יִחַיֶּה פְּדִיּוֹן • חַיֵּשׁ בְּמַהֲרָה
 אֶל יִשְׂרָאֵל • יִשְׁלַח גּוֹאֵל • לוֹ הַמְּשֻׁרָה

CORO

קוֹמוּ שָׂרִים • שִׁירוּ שִׁירִים • לִקְרֹאת חֲתָן • לִקְרֹאת כַּלָּה
 לִפְנֵי אֵל חַי • עֲרְבוּ שִׂיחָה • פָּצְחוּ רִנָּה • גַּם בְּתַפְלָה
 חֲתָן יִשְׂמַח • בְּמִנַּת חֶלְקוֹ • עִם כַּלְתּוֹ • בְּרַהֲ תַמָּה
 יֵרְאוּ בָנִים • עִם רוֹב אוֹנִים • אֲנִישֵׁי רֶכֶב • לָהֶם חֲכָמָה

ARIA קול אומרים ברכו RECITATIVO

גָּשִׁיר אֶל מוֹל חֲתָן כְּלִיל הַיּוֹפִי	חֲתָן יִקַּר הָעֶרֶךְ
גַּם אֶל כַּלָּה בְּרַהֲ מְרִיאָה זוֹהַר	תִּשְׂמַח בְּגוֹרְלָךְ
בֵּת חֲזִיקָה תָּמִים נְקִי כַפִּים	תִּשְׂשִׂישׁ בְּכַלְתְּךָ
מְעוֹז לְדָל נְדִיב יֵרָא שָׁמַיִם	תִּגְדֵּל בְּהוֹר רַעִיָה
הִיא נוֹשֵׂאת חַן תָּמִיד בְּעֵינַי רֹאִיָה לִימִינְךָ נֶצְבֶּת	דוֹרֵי פָנֶיךָ אֵלַיָה
גָּשִׁיר בְּנִגְיָנוֹת שִׁיר וְלִמְנַצֵּחַ	לֵךְ נָא לְאוֹר חַצִּיָה
שָׂרִים פָּצְחוּ רִנָּה בְּלֵב שִׂמְחָה	תִּתְעַלּוּ בְּזִוֵּי יַפְיָה

הַשְׂמַח בְּשִׂמְחָתְךָ דוֹרֵשׁ שְׁלוֹמִם וְטוֹבָתָם

הלא כה דברו אל החתן המפואר יצ"ד

ד'י זהב

בא נא בחור נעים ובחיר שמים
 זרע איתנים מלא חן ודעת
 בא נא וראה ברה טובת עינים
 נולדת להיות לך בלה ושומעת

הבט פנים כי הם זכים במים
 הבט נפשה תראה כי אל יודעת
 הבן איך פורשת לדל כפים
 וראה תמת לבה לכל מודעת

אחר תאמר אם ראית אחרת
 כזאת * כעצם שמים לטהר
 יפה כסתר כחמה מזוהרת
 אם לא תדע * היא ברה ויפת תאר
 אך פתי! ידעת כל האגרת
 אף כי לה חן לה חור לה חן לה זהר

זה לשון ראש המשוררים כמתק שפתים שלו: חסונ' יטו יש לו ארכעה עשר שפות ולכן קראתי
 אותו ד'י זהב וכו' וחוא שיר חשוב וכו' ע"ש

לאות עבדות

המתנכר

תם

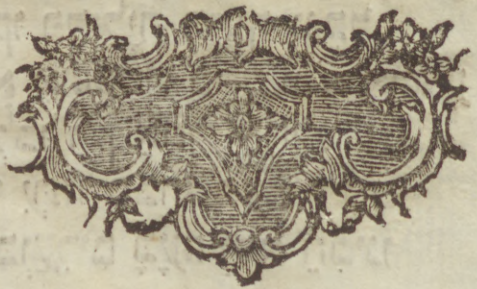
על

האי טופרא דקא בלז בארפא צמד בחורים . כאן נמצאו וכאן היו כל המעלות
 שהיו במקד"ש ונאספו שמה כל ההר"ם . ביום חתונתו וביום שמחת
 לבושל ה בחור הנחמד גוע ישישים וישרים . כח"ר
 בן לאותו נדיק כמה"ר . יום טוב סנגרניטי זל ומפשו
 יקרים . עס
 הכנימה והיקרה מרת
 בשערים . בת
 אצנרנו עטרות ראש

אהרן

קייארה

שמה נאה לה כרה כחמה זיהללה
 גבר חכם בעוז נדיב נדיבות יעץ
 הנבדרים . כמה"ר חזקיה
 כר"ו מאצילי הארץ ומקראים לחמו נתן מימיו
 באמנים כלם אהובים כלם ברוכים . וכראותי המראה
 הנדול הזה אמרתי לא תשב שירתי במסתרים . ובמנחת עמי קל"ה כמות שהיא
 אשירה ואומרה בעורת הטור בכושרות מוציא אסירים :

אנא

עַד אֵן מְלִיצַתִּי הַלּוֹם תְּנוּחִי
 מִדָּמָס בְּטִיט חוּצוֹת לִבְךָ רַגְלִים
 אֵיךְ עַל אֲדָמָה תִּלְכִּי תִשׁוּחִי
 שְׁמַעֵי לְקוֹל מְלִי שְׂאֵי עֵינַיִם
 אֶל רֹאשׁ מְרוֹם הָרִים וְשֵׁם תְּפוּחֵי
 הַתְּעוּרָרִי מֵהַר עַלֵי שָׁמַיִם
 אֶל תִּשְׁבִּי עוֹד פֹּה לְהַתְּלֵהֲלָה
 שֵׁם עוֹפְפֵי עֵתָה לְהַתְּמַהֲמָה

אנא

וּתְעַנֶּה אוֹתִי הֲלֹא הִגִּיעַ
 עַת לַחֲשׂוֹת כִּי לְהַקֵּת וְחַבֵּל
 הַמִּשׁוּרְרִים כָּלֶם אֲשֶׁר אֲשַׁמִּיעַ
 פָּקוּ פְּלִילִיָּה בְּתוֹף וְנָבֵל
 דֹּא אֲשַׁקְטָה בָּהֶם וְדֹא אֲרַגִּיעַ
 וְיִלְכוּ רַק אַחֲרֵי הַהֶבֶל
 כִּי יִתְּנוּ כְּבוֹד בְּעַת יְרַנְּנוּ
 לְבוֹעָרִים בְּעַם וְלֹא הִבִּינוּ

א(ה)נ

היום אשר בתו מלאַת יוֹשֵׁר
 בָּרָה כִּמּוֹ חֲמָה בְּתוֹךְ רִקִּיעַ
 אֶל אֲהֲרֹן הַקָּרִיב לְהוֹסִיף אוֹשֶׁר
 חֶכֶם וּבֵר לְבָב מְאֹד הוֹפִיעַ
 עַת נִצְמְדוּ יַחֲדוּ בְּעַת הַבוֹשֶׁר
 אֶל תַּחֲשִׁי קוֹלְךָ בְּעוֹז יִרִיעַ
 וּשְׁפַת אִמָּת תִּפּוֹן בְּהַפְּלֵא פְּלֵא
 הַגְּדִיל יִי לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי

תם ונשלם שבה לאל
 בורא עולם

SONETTO

DELMEDESIMO.

NUme del Ciel, che dall'etereo Soglio
 Vedi, regoli, avvivi, e reggi il tutto;
 E per cui il Mondo, sol che dica io voglio,
 Fin dai cardini suoi fora distrutto:

All'innesto gentile, egual Germoglio
 Concedi in sua stagione; a ciglio asciutto
 Nol' miri invidia rea; quel folle orgoglio,
 Che il Tronco paventò, tremi del Frutto.

Se stessa roda, e da' rapaci artigli
 Tua benefica man salvi, e difenda
 Gli Avi, gli Sposi, i Genitori, i Figli.

A sì chiara virtude omaggio renda
 L' instabil Dea. Col Merto li consigli,
 E il vol fugace ad arrestare apprenda.

SONETTO

DEL SIG. C. D. DELLE S. P.

C'ia mille emule al dì faci splendenti
 Ardon d'intorno, e le donzelle a gara
 Fan di se mostra inusitata, e rara
 D'oro, di gemme, e ferici ornamenti.

Gl'illustri nomi insiem d'ARONNE, e CHIARA
 Spiega la fama per le vie de' venti,
 E al dolce suon di musici istrumenti
 L'AMABIL COPPIA s'avvicina all'Ara.

Qual tributo offrirò? Lung'ora in vano
 Due soli fiori da begl'Orti Ascrei
 Tentò di sveller l'inesperta mano.

Sian tributo i miei voti: Amici Dei
 S'unqua accoglieste caldo priego umano,
 Secondate propizi i voti miei.

SONETTO

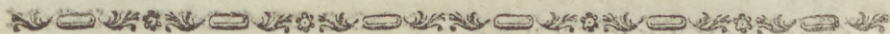
DEI SIG. F. R.

Il roseo volto, ed il candor del seno,
 Di due vaghe pupille il brio vivace,
 Soli a formare il vincolo tenace
 Non furo, onde di gioia ARONNE è pieno.

Sapea di CHIARA i pregi, e come appieno
 Voce armoniosa è di formar capace;
 E come in vari giri il piè fugace
 Regga alla Danza con leggiadro freno.

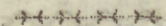
Ma la Virtù dote dell' Alma, e vero
 Centro d'ogni beltà, che in Lei risiede,
 La grand'opra compì del Nume Arciero.

Ardano pure d'Imeneo le Tede
 Con tali auguri, e di due Cuor l'impero
 Prenda la Pace, l'Amistà, la Fede.

SONETTO

DEL SIG. MICHELE BOLAFFI.

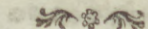

SOrgea dal **TEBRO**, alla futura Istoria
 Prezioso Genio, dell' invidia a scorno,
 Fin ch' era giunto il fortunato giorno
 Serbato a coronar la sua vittoria;

Ad altro unissi Genio eguale in gloria,
 Che fea sul **LITO ADRIACO** soggiorno;
 E insiem' prostesi al Tron' di Giove attorno,
 Prole implorar d' alta immortal memoria

Vani i prieghi non fur, **CHIARO** splendore
 Comparve in bella Figlia, a cui Minerva
 L' alma, e il Volto crear' le Grazie istesse.

E il cor chi il creò mai? Creollo Amore,
 E **ARONNE** in esso in dolce modo impresse;
 Ond' è che Imene oggi il gran Rito osserva.

Lasciam pur che celebrati
 Tai Sponsali in su la Cetra
 Sian da colti Etruschi Vati;
 Ch' erger questi fino all'etra
 Ben sapran con nobil Canto
 De' due SPOSI i Nomi, e il Vanto.

Già mi par, che alcun predica
 Quanti, e quai faranno i Figli;
 E che Mente a Febo amica
 Con bei Carmi rassomiglia
 Il Conforte a quei che al letto
 Fù di Teti un giorno eletto.

Io di Pan frattanto all'Aranni
 Offerirò Vittime, e Voti;
 Acciò possa ARONNE, e CHIARA
 Propagar Figli, e Nipoti;
 Da quei nalcer veda poi
 Di star degni in fra gli Eroi.

E poichè silvestri rime
 Adeguar non ponno il merto
 D'una COPPIA sì sublime,
 Gli offerirò piuttosto un Serto
 Di bei fior colti in Citera,
 Ov' eterna è Primavera.

Sovra a cui con rozzo stile
 Scolpirò tai brevi note;
 Se l'offerta o SPOSI è vile,
 Deh' perdon: più dar non puote
 Una misera infelice
 Di Foreste abitatrice.

Par, dicesti, che la Madre
 Di Cupido, abbia a Lei date
 Le sembianze sue leggiadre,
 E che il fenno, e l'onestate
 Le recasse in don la Diva,
 Che fe nascere l'Oliva.

E colei che Sposa, e Suora
 Fù di Giove a un tempo istesso,
 All'amabil Ninfa ancora
 Par che il dono abbia concesso
 Di sua nobile fierezza,
 Però mista alla dolcezza.

Se a intrecciar carole il piede
 Agil muove, un vero incanto
 Desta in cor di chi la vede,
 E qualor la voce al Canto
 Lieta scioglie in note amene,
 Vincer può Cigni, e Sirene.

Se quel dì che la disfidava
 Si fè in Ciel, CHIARA vedea
 Il Pastor famoso d'Ilda,
 Certo il Pomo a Citerea
 Non porgea; o avria deciso,
 Che quel fosse almen diviso.

Questo dicemi, e pretende
 Tirsi poi, che al suon d'avene
 Di Costei, che sì risplende
 Oggi io celebri l'Imene?
 No; che tanto a me non lice
 Di Foreste abitatrice.

ANACREONTICA

D E L L A S I G. O. - B.

T Irli mio tu sai ch'io sono
 Quasi ignota, e che soltanto
 Tra le selve all' umil suono
 Di zampogna, io sciolgo il Canto,
 A cui porgono argomento
 I Pastor solo, e l' armento.

Io che son delle Foreste
 Meschinella abitatrice,
 Come, o Ciel! potrei per queste
 Nozze, ascender la pendice,
 Ch'erta par fino a coloro,
 Che ànno il Crin cinto d'alloro.

Come mai potrei di CHIARA
 I bei Lumi, il Volto, il Seno,
 Il Saper, la Virtù rara,
 Il Candor lodare appieno,
 E spiegar quanto di Lei
 Da' tuoi labbri udir potei?

Mi sovvien, che de' tuoi pregi
 Meco spesso in ragionare,
 Tu dicesti: tanto egregi
 Questi son, che certo pare,
 Che nel far grande Costei
 Gareggiassero gli Dei.

Par

Giovin, sul fior degli anni
 Saggio, prudente, e giusto,
 Che degli antichi Padri
 Vanta l'onor vetusto.

Infìn COPPIA sì degna
 Merta che liete Rime
 Formino i Toschi ingegni,
 Tratti sull'ardue Cime.

Già sull'eburneo talamo,
 Di Pafò i molli fiori
 Sparge mia Madre, e scherzano
 I lascivetti Amori.

A compir l'opra io volo:
 Sorgi, vicina è l'ora.
 Qui tacque Amore, e in Cielo
 Spuntò la nuova Aurora.

Pien di stupor mi scossi.
 Dal dolce usato oblio:
 Gradite Illustri SPOSI
 Almeno il Sogno mio.

Nella Nazione di Giuda,
 Ninfa simile a Lei
 (Benchè Maestro in Arte)
 Trovare io non saprei.

Se scioglie il labro al Canto,
 Coi rapidi suoi voli,
 Col modular canoro
 Eguaglia gli Ufignoli.

Se la maestra mano
 Celere muove al suono,
 Restan per la dolcezza
 I sensi in abbandono.

Se l'agil piè leggiéro
 Muove all'usata Danza,
 La crede ogn'un Tersicore
 Sotto mortal sembianza.

Donna che tanti pregi
 In bella salma aduna,
 Dovea del fidò ARONNE
 Formar l'alta fortuna.

Lui per l'union felice
 Scelsi tra i Figli miei,
 Nè più fedel Consorte
 Donar potevo a Lei.

Lascia l'oziose piume,
 Di sacro ardor t'accendi,
 E l'onorata Cetra
 Di nuovo in man riprendi:

Ministri dei Contenti
 Sono i miei dolci strali,
 Chiamandomi crudele
 S'ingannano i Mortali.

Alma del Mondo io sono,
 Nè può di vera pace
 Comprendere il tesoro
 Chi non è mio seguace.

Oggi dell'Arno in riva
 Di pari Amór ferite,
 Saranno due bell'Alme
 Per man d'Imene unite.

La sua Virtude, il merito
 Tu pur descriver dei,
 E se vuoi dire il vero
 Seconda i detti miei.

CHIARA è la Sposa Amabile,
 In cui come in suo seggio
 Le Grazie più leggiadre
 Tutte raccolte io veggio.

ANACREONTICA

DEL SIG. CARLO CAPPELLINI DI LIVORNO.

FRA GLI ARCADI *CORESIO FISIDEO*.

C He vuoi gentil Fanciullo,
 (Disse ad Amor sognando)
 Per qual ragion tu riedi
 Intorno a me scherzando?

Forse al mio Cor sanato
 Per dar novello assalto?
 Semplice! l'esperienza
 Mi ha fatto il sen di smalto.

Nò (mi rispose) i Cigni
 Per naturale istinto,
 Son tutti i miei Vassalli,
 Con lor pugnando ho vinto.

Altra cagion mi guida
 A risvegliarti in petto
 L'antico Estro sopito,
 Che un dì rendea diletto.

Lascia

SONETTO

DEL SO. MAI. O. DEL SO. MAI. O.

Allusivo alla stessa circostanza.

MEntre lontana dal paterno seno
 Traea Piritoo la gentil sua Sposa,
 Accese in empio stuol fiamma amorosa
 D'un sì bel volto il folgorar sereno:

E già la Turba rea disciolto il freno
 Al cieco ardor, la Vergine vezzosa
 Rapìa, se pronta destra, e valorosa
 Non fea del tristo sangue atro il terreno. (1)

Nice, deh non temer l'infauusto evento;
 Ti reca Amor lo Sposo, e vuol diviso
 Fra quegli, e il Genitore il tuo contento:

E sappi ancor, che omai non più ravviso
 De' Centauri, e Lapiti il fier talento;
 Figuro in Te sol d'Ippodamia il viso.

(1) Piritoo Principe Greco avendo condotta in Sposa Ippodamia bellissima Donzella, invitò alle sue Nozze molti Centauri, e Lapiti mostruosi Popoli della Tessaglia, i quali invaghiti della di Lei bellezza tentarono di rapirla allo Sposo. Trovandosi però al medesimo convito Ercole, e Teseo amici di Piritoo, difesero valorosamente da ogni insulto la Sposa, e sconsigliarono gli arditi rapitori. Questa è la guerra dei Centauri, e dei Lapiti, tanto celebre nella Mitologia. *Ovid. Metam. Lib. XII.*

SONETTO

D E L O S I G I O A L M.

*Allusivo al dovere la Sig. Sposa star coniugata nella Casa paterna
presso il suo Genitore.*

N Obil contesa si svegliò nel cuore
D' una Ninfa gentil di vago aspetto
Fra due Geni potenti, uno l' Amore,
Era l' altro il natò paterno Affetto.

Convien, dicea Cupido, lil primo onore
A me, che son dell' Alme, e guida, e oggetto;
L' altro: in questa di me parte migliore
Nume tirannò non avrai ricetto.

Stava Natura ad osservarli, e intanto
Decise con mirabil magistero
La dubbia lite, e riportonnè il vanto.

Che stia la bella Ninfa è mio pensiero
Sempre allo Sposo, e al Genitore accanto,
Ed ambo avrete in sì bel Cuor l' impero.

SONETTO

DEL SIG. GUGLIELMO BOLAFFI.

Bianco Toro vidd' io dal venerato
 Aruspice, immolar sopra all' Altare
 Sacro al Figlio di Bromio, onde osservare
 L' immutabil per VOI legge del Fato.

Fiso prima guardò per ogni lato
 Le viscere fumanti, ed alte, e rare
 Vaticinò venture: indi a narrare
 Prese, quanto era in Ciel di già fissato.

Ecco, disse, le PIANTE, al cui valore
 Tutti la Fede i dritti suoi commise,
 La Virtù le sostien; l'erge l'onore

Bella Fecondità nei Tronchi incise
 Dei lor GERMOGLI l'inclito fulgore.
 Tacque: il Nume adorò, guardovvi, e rise

SONETTO

P R O E M I A L E

DEL SIG. N. N.

G iurai , che il plettro mio lieto contento
 Dalle sue corde non darà più mai ;
 E il cener freddo di chi tanto amai
 Se n compiacque, ed accolse il giuramento .

Come dunque temprar con degno accento
 A un nobil Core, a due vezzosi rai,
 Di cui nel vasto impero, o Amor non ai
 Quali maggior trofeo, pari ornamento ?

Cigni dell' Arno , al gemino splendore
 De' SPOSI ILLUSTRI, e di Virtù seguace,
 Tefsete in sì bel dì carmi d' onore ;

Che al vostro canto un tempo sol fugace
 Rischiarerà di gioia il mio dolore,
 Seppur di tanto è il mio dolor capace.

E dirai meco se di Tisbe, e d'Ero
 Fossero stati al mio simile i Padri
 Non cadevano estinti in vario Lido
 L'Assirio Amante, (3) e il Notator d'Abido. (4)
 Ei fin d'allor, che fur palesi i miei
 Fortunati Imenei,
 Questi, e Te mi additò; dovrai mi disse,
 Tenera rispettar: reggi prudente
 Il domestico fren: costante serba
 La Fè giurata a Lui: quando la Prole
 Il Nume ti darà, da Madre amante
 La pasci, la sostieni, l'indirizza
 Per le vie dell'onor: saggia procura
 Che per l'esempio tuo, pe'tuoi consigli
 Sian cari i Figli al Padre, e il Padre ai Figli.
 Tali sensi, io tel prometto,
 Che si partono dal Cor;
 Cancellati dal mio petto
 Mai saranno o Genitor
 Ma Tu piangi! Oh Dio! che pena!
 Deh! le lacrime raffrena;
 E di poi se questo pianto
 Gioja, o duol verfar ti fa.

(3) Piramo Amante di Tisbe.

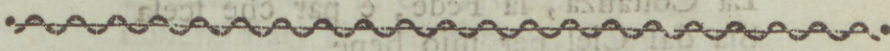
(4) Leandro Amante di Ero.

La Costanza, la Fede, e par che scesa
 Sia dal Ciel per mio bene
 Con l'Egida Immortal la Dea d'Atene.
 Era vostro pensier forse ch'io gissi
 Con l'amato Conforte
 Colà dove il Panaro
 Scorre con placid' Onde
 Le antiche ad irrigar fertili Sponde?
 Ma nò; che lungi dai paterni Lari
 Portar non deggio il piè. Qui per me splende,
 Mercè del Genitor, sull'Ara Sacra
 La Fiamma d'Imeneo; diversa molto
 E' però la cagion, che a ciò l'induce,
 Da quella che Laban (1) pur mosse un giorno
 Giacobbe a ritener: mentre a fermare
 Il Genero eccitò nel proprio Tetto,
 Quei l'Interesse vil, questi l'Affetto.

D'Imeneo per me la face
 Chiara splender non potea,
 Cara Madre, s'io dovea
 Te lasciare, e il Genitor.
 Senza Voi cagion di pena
 Mi faria l'Aurea Catena,
 E sol credermi verace
 Può, chi ha in sen di Figlia il Cor.

Sì che Tu pur sarai
 Miglior parte di me, Sposo diletto,
 Pago d'abbandonar quel luoco, dove
 Il famoso conflitto
 Seguì di Panfa (2) invito,
 E dirai

(1) Gen Cap. XXIX.
 (2) Alludefi alla memorabil Battaglia data dal Console Panfa presso a Modena allora Colonia Romana.

COMPONIMENTO DRAMMATICO
A FORMA D' EPITALAMIO

DEL SIG. N. N.

POETA FIORENTINO

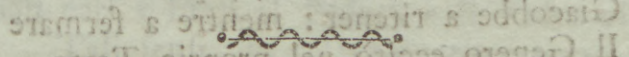
POSTO IN MUSICA

DAL SIG. FERDINANDO RUTINI

DA CANTARSI

DALLA SIG. SPOSA

MEDESIMA

Qual folto stuolo
Di erranti Amori
Alterna il volo
D'intorno a me.
Nobil contesto
Serto di fiori
Quei mi offre, e questo
Mi trae con se.

Oh di colei, che in Amatunta impera
Pargoletti seguaci
Che sperate da me? Farvi mia guida
Forse volete pel sentier, che tanti
Calcan, spinti da voi, deboli Amanti?
Ah! lo sperate invan. Dentro il mio petto
Ebber sempre ricetto

CLAIRE , CLAIRE ! LES ENFANS CHANTENT LA
NUIT QUAND ILS ONT PEUR .

ROUSSEAU DANS JULIE Tom. VI. Lett. 2.

*felici, e col trapassare degli anni scorgere nei vostri Figli
si possa rinnovellato l'onore degli Avi, l'immagine di Voi
medesimi, il sostegno della indigenza, il decoro della Na-
zione.*

E con pienezza di stima mi protesto

DI VOI GENTILISSIMI SIGNORI SPOSI

Affezionatissimo Congiunto, ed Obbligatiss. Servidore

CESARE LAMPRONTI.

stro Ballo, l'armonia del vostro Canto, l'Anima propriamente benefica, l'ottimo Cuore, l'Affabilità, la Modestia; e passar quindi alle innumerabili prerogative del Dignissimo SIG. SPOSO, a quelle rarissime dei Vostri Signori Genitori, alla cura indefessa nell'erudirvi, allo splendore degli Avi, al decoro, alla magnificenza, al fasto, alle ricchezze. Ma oltre l'essere questo un peso per me troppo gravoso, altro non farei che in bassa prosa ridire, ciò che dagli Abitanti del Permessò, è stato elegantemente già detto.

Compiacetevi dunque, che nell'umiliarvi questo mio tenue tributo, altro io non faccia, che porgere fervidi voti al Datore di ogni bene, perchè vi renda pienamente

trovarono un campo molto ubertoso, e felice; nè fu loro bisogno cogliere d'altronde quei pregievoli frutti, che solo in Voi stessi germogliano.

Che se tentarono di spinger l'occhio nel futuro, mostrando quali di sì bella Pianta saranno i rampolli; questo senza jattanza può farsi da un penetrante filosofo, il quale dalle cose successe, e che giornalmente succedono, rilevar può l'avvenire.

Sò che a norma dell'inveterato costume, dovrei adesso in bella comparsa spiegare tutti i pregi, che grandemente vi adornano; in primo luogo mostrando Garbatissima Sig. Sposa la Vostra Bellezza, la regolare agilità del vostro

1193/07

GENTILISSIMI SIGNORI

NON sempre è vero Graziosissimi SIGNORI SPOSI, che il parlare delle Muse per la fervida loro fantasia, ingrandisca oltre il dovere gli oggetti. Questa Raccolta di Poetici Componimenti, che al merito Vostro consacro, è sola figlia della nuda amabile Verità.

Le pompose ributtanti esagerazioni, che in tali casi si leggono, altro non fanno che nausear chi le ascolta, e deprimere il merito per voler troppo ingrandirlo. Se alcuni seguaci d' Apollo hanno col linguaggio Poetico ritratti i Vostri rarissimi pregi, serviti si sono di colori non alterati, ma veri, effigiando la natura nella incomparabile sua semplicità. Certa cosa è, che per bene encomiarvi

B

735.

Per Le
Fautissime Nazze
dell' Illustre Signore
Aron Sanguinetti
di Modena
Con l' Illustre Signora
Chiara Baraffael
di Firenze

Firenze MDCCCLXXXIX
Per Giuseppe Tofani e Compagno
Con Approvazione

IL RABBINO MAGGIORE

DELLA

UNIVERSITÀ ISRAELITICA

IN

FERRARA

M

Leumann, li

1889